

Domnul este Păstorul meu!

DANIEL PURDEL,
Redactor - șef

„Domnul este Păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic. [...] Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine.” (Psalmul 23.1,4)

În ultimele săptămâni din viața noastră am trăit lucruri neașteptate și neimaginabile de cei mai mulți dintre noi – excepție făcând poate cei înaintați în vârstă, care au prins perioada celui de-al doilea război mondial, când au mai trăit, poate, sub apăsarea stării de urgență și a restricționării unor libertăți și drepturi individuale... Dar circumstanțele erau totuși diferite și mai justificate...

Surpriza a fost generată mai ales de faptul că nimeni nu se aștepta ca în zilele noastre – vremuri în care știința a ajuns la rezultate extraordinare, iar cunoștințele omenirii sunt la un nivel nemaîntâlnit până acum –, un virus (un agent patogen inframicrobian, invizibil la microscopul optic, care nu are capacitatea de autoreproducere, ci este multiplicat de celula parazitată, provocând diverse boli infecțioase numite viroze - Wikipedia) a reușit să modifice felul de viață a miliarde de oameni pe întreaga suprafață a planetei, infectând peste 2654613* de oameni și ucigând 184815* dintre aceștia. Până în prezent doar 709063* de persoane au fost declarate vindecate, restul de cazuri active luptând cu boala acasă (cazurile mai ușoare) sau la spital, cei în stare gravă. Deși cifrele nu impresionează – în anumite zone, în anii trecuți, înregistrându-se un număr mai mare de decese datorită gripei obișnuite sau a altor boli –, riscul crescut de infectare și agresivitatea bolii - care în cazurile grave necesită aparatură specială pentru tratament (aducerea la starea de comă indusă și trecerea pe ventilatoare artificiale pentru a suplini funcționarea plămânilor), cât și infectarea unui mare număr de cadre medicale, punându-se astfel în pericol funcționarea sistemului medical a forțat guvernele să interzică libertatea de mișcare și orice activitate care presupune participarea unui număr mai mare de persoane în același spațiu (aici intrând și serviciile religioase!) și să impună reguli de autoizolare și distanțare socială. Și, parcă dintr-o dată, lumea nu mai este la fel! Și nici nu va mai fi...

Însă, prin această vale a descurajării, incertitudinii și morții, copiii lui Dumnezeu au un ajutor puternic și o nădejde care nu înșală! Oricine este parte a turmei Marelui Păstor poate declara, asemenea lui David, că nici în valea umbrei morții nu se teme de nici un rău, căci El, Domnul este cu fiecare dintre noi. S-a scris și s-a predicat mult despre bunul și blândul Păstor care veghează asupra turmei Lui în orice vreme! Iar asta nu implică neapărat evitarea bolii sau a morții! Căci, așa cum declara apostolul Pavel, pentru noi „a trăi este Hristos, și a muri este un câștig” (Filipeni 1.21). Atenție, însă!

În turma Marelui Păstor nu se intră decât pe o ușa care este Hristos, Domnul! Iar oile Lui Îi recunosc glasul și ascultă îndemnul și poruncile pe care Mântuitorul le dă prin Duhul Sfânt, indiferent că este vorba de cuvintele Scripturilor sau mesaje biblice inspirate sau profetice! Și nu contează ce credem noi despre noi înșine, ci ce declară El, Păstorul, despre noi! S-ar putea să ne credem în siguranță, la adăpostul aripilor Sale puternice, și suntem în siguranță indiferent de ce decide El pentru noi: sănătate, boală, vindecare sau moarte! Dar asta doar dacă suntem oi, oițe sau mielușei!

Urmând îndemnul apostolului Pavel, poate nu ar fi rău să ne cercetăm fiecare: „Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă încercați-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi?...” (2 Corinteni 13.5).

Și dacă suntem parte din turma marelui Păstor, datoria noastră în vremuri ca acestea este să ne rugăm unii pentru alții, în primul rând, și apoi pentru cei din jurul nostru – în special pentru cei care, prin meseriile pe care le au, sunt în prima linie, luptând să salveze vieți! Iar dacă putem să facem mai mult decât să ne rugăm, să nu pregetăm să o facem! Criza economică care se conturează datorită restricțiilor va afecta multe familii! Să fim atenți la cei de lângă noi și, după puteri, să ajutăm pe cei în nevoie: „Așadar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință.” (Galateni 6.10).

Așa să ne ajute Dumnezeu! Amin!

Carantină...

Ne-am folosit de ani lucrând la ziduri
Și-am ridicat obstacole-ntre noi,
Ne-am izolat, având în suflet riduri,
Împăunați, dar înăuntru goi.

Și-acum, în carantina... mondială,
Ne revoltăm, părând străini de rol:
Noi vrem acces la viața socială,
Noi vrem la stadion și vrem la mall!

E dureros, dar în această stare
Ne dumerim cât suntem de mărunți,
Însă putem să facem o schimbare:
Să reclădim din nou spre oameni punți!

Și, regăsind căldura sufletească
Cu care-ți sprijini semenul la greu,
Să ajutăm iubirea să-nflorească
Și-L vom vedea-ntre noi pe Dumnezeu!

Și-n izolarea care se impune
Să fim mai solidari ca fără ea,
Cu glasuri împletite-n rugăciune,
Iar rezultatele se vor vedea.

Căci carantina nu e izolare,
Ci gratiile-s între inimi reci!
Să cultivăm iubirea cu ardoare,
Cu Dumnezeu învingători în veci!

SIMION FELIX MARȚIAN

